

Tabiatla Bir Günüm

— sagir · 20 Ocak 2013

Efil efil estikçe seher yeli afakta
Esrarlı bir büyüün düğümleri çözülür
Canlılar uykusundan uyanırken şafakta
Zamanın imbiğinden hayat rengi süzülür

Mütevekkil bir derviş edasıyla ağaçlar
Zikreder gibi sanki sallanır sağa sola
Sıyrılır birer birer karanlıktan yamaçlar
Gecenin inadına turnalar düşer yola.

Bir yağmur serinliği kuşatır göğü, yeri,
Duyarım kurdun, kuşun sevinç çığlıklarını
Damlalar muhabbetle doldurur nehirleri
Yıldızlar birer birer kısar ışıklarını

Usum deli divane yürüyorken derbeder,
Dağların gölgesinde bir nebze serinledim.
Gönlüm boşaldı sanki ne dert kaldı ne keder,
Öyle bir vecd içinde sessizliği dinledim.

Tabiatın ahengi bir huzur şöleniydi,
Yaprak hışırtıları kuş sesleri iç içe.
Bir yavru ceylan geçti gözleri yepyenyeydi
Yürüyordu kaygısız otları biçer biçer.

Birden bir keklik öttü kayaların başından,
Uzaklarda bir kaval yanık yanık inledi.
Her nağme bir damlaydı sanki bir gözyaşından,
Ağaçlar, börtü böcek bu nağmeyi dinledi.

Akşamın siyah şalı indi günün üstüne
Karanlıklar devraldı aydınlığın yerini
Zamanın kaydı düştü şimdi dünün üstüne
Ufuk dediğimiz hat kaybetti değerini.

Canlılar birer birer çekildi uykusuna
Kişnedi huysuz huysuz gecenin siyah atı
Kanadına gizlendi bir yeşilbaşı suna
Esrarlı bir sükûnet kapladı kâinatı.

İbrahim SAĞIR